

Avizul Comitetului Regiunilor privind nediscriminarea și egalitatea de șanse, precum și punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor

(2009/C 211/12)

COMITETUL REGIUNILOR:

- sprijină angajamentul reînnoit al Comisiei de a prezenta noi propuneri privind punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor, indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală; susține cu fermitate principiul potrivit căruia discriminarea pe motive de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală nu își are locul într-o societate luminată, care respectă drepturile fundamentale;
- consideră că încetățenirea nediscriminării și bunăstarea individuală reprezintă priorități esențiale în sprijinirea unei Europe din ce în ce mai diverse, ca urmare a procesului de extindere a UE, a migrației, a schimbărilor sociale, cum ar fi îmbătrânirea demografică, precum și a noilor tendințe familiale;
- reafirmă că încetățenirea egalității este posibilă numai prin implicarea reală a autorităților locale și regionale; în calitate de principali prestatori de servicii (în special în sectorul sănătății publice, al asistenței sociale și al educației), aceste autorități joacă un rol-cheie în identificarea și în furnizarea informațiilor cu privire la noile necesități ale grupurilor de persoane vulnerabile;
- subliniază importanța înființării, în cadrul fiecărei administrații regionale, a unei autorități care să monitorizeze respectarea drepturilor și a egalității de șanse, în vederea aplicării efective a principiului egalității de șanse în cadrul tuturor acțiunilor de la nivel regional cofinanțate din resurse comunitare.

Raportor: dna Claudette ABELA BALDACCHINO (MT-PSE), viceprimar, Consiliul local Qrendi

Documente de referință:

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: „Nediscriminarea și egalitatea de șanse: un angajament reînnoit”

COM(2008) 420 final

Propunerea de directivă a Consiliului cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală

COM(2008) 426 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. sprijină angajamentul reînnoit al Comisiei de a prezenta noi propuneri privind punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor, indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală; susține cu fermitate principiul potrivit căruia discriminarea pe motive de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală nu își are locul într-o societate luminată, care respectă drepturile fundamentale;

2. consideră că încetățenirea nediscriminării și bunăstarea individuală reprezintă priorități esențiale în sprijinirea unei Europe din ce în ce mai diverse, ca urmare a procesului de extindere a UE, a migrației, a schimbărilor sociale, cum ar fi îmbătrânirea demografică, precum și a noilor tendințe familiale;

3. amintește faptul că, deși în ultimii zece ani s-au făcut progrese considerabile în combaterea discriminării pe motive de sex, handicap sau rasă, sfera protecției împotriva discriminării trebuie extinsă la toate motivele menționate la articolul 13;

4. susține angajamentul reînnoit al Comisiei în vederea tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, rasă, handicap, vârstă sau orientare sexuală și subliniază că tratamentul egal trebuie să se întemeieze pe recunoașterea și respectarea valorilor fundamentale comune ale Europei;

5. subliniază că este necesar să se analizeze dacă încetățenirea nediscriminării se poate realiza printr-o legislație care să permită, pe de o parte, amenajări corespunzătoare pentru persoanele cu handicap și, pe de altă parte, ajustarea concertată a politicilor și procedurilor;

6. semnaleză că sensibilizarea opiniei publice și educația, în special educația cu privire la diversitate, reprezintă măsuri strategice importante pentru îmbunătățirea relațiilor sociale și pentru consolidarea coeziunii sociale;

7. recunoaște rolul central pe care îl joacă mass-media în stimularea dezbaterilor obiective și în informarea cu privire la diversitate, subliniind responsabilitatea care revine mass-mediei în promovarea coeziunii sociale, prin punerea într-o lumină favorabilă a diversității;

Relevanța la nivel local/regional și pentru CoR

8. reafirmă că încetățenirea egalității este posibilă numai prin implicarea reală a autorităților locale și regionale; în calitate de principali prestatori de servicii (în special în sectorul sănătății publice, al asistenței sociale și al educației), aceste autorități joacă un rol-cheie în identificarea și în furnizarea informațiilor cu privire la noile necesități ale grupurilor de persoane vulnerabile;

9. subliniază importanța înființării, în cadrul fiecărei administrații regionale, a unei autorități care să monitorizeze respectarea drepturilor și a egalității de șanse, în vederea aplicării efective a principiului egalității de șanse în cadrul tuturor acțiunilor de la nivel regional cofinanțate din resurse comunitare;

10. subliniază că, în virtutea apropierii lor de cetățeni și a responsabilității ce le revine pentru majoritatea aspectelor sociale și economice ale vieții de zi cu zi, autoritățile locale și regionale sunt bine plasate pentru a pune în practică valorile și structurile din propunerea de directivă;

11. consideră că încetățenirea egalității și nediscriminarea în societate în general nu pot fi realizate decât prin eforturi depuse împreună cu societatea civilă și prin politici de integrare la toate nivelurile de guvernare;

12. observă că este necesar să existe și să fie coordonate la toate nivelurile administrației publice acțiuni eficiente și concrete de promovare a tratamentului egal. De asemenea, recunoaște că dialogul prin intermediul medierii este un instrument eficient, care permite cetățenilor și instituțiilor să stabilească noi relații sociale ce fac posibil tratamentul egal;

Subsidiaritate, proporționalitate și reglementare

13. evidențiază rolul-cheie pe care îl dețin descentralizarea locală și regională și subsidiaritatea în sporirea gradului de participare și a implicării efective a cetățenilor, în special a celor care pot face obiectul unor discriminări, în dezvoltarea și aplicarea politicilor sau a programelor;

14. amintește necesitatea respectării principiului proporționalității în cadrul dispozițiilor privind căile de atac și aplicarea legii, spre exemplu în ceea ce privește limitarea sancțiunilor și sarcina probei;

15. atrage atenția asupra faptului că domeniul de aplicare a directivei nu este delimitat cu claritate în ceea ce privește discriminarea pe motive de vârstă. O serie de drepturi și de servicii publice depind de vârstă, care este adesea utilizată ca un criteriu obiectiv în legislație și în administrație. Textul actual al directivei ar putea conduce la conflicte juridice cu privire la astfel de dispoziții legislative sau administrative sau chiar la considerarea acestora ca fiind ilegale;

16. subliniază necesitatea de a reduce sarcinile administrative și de a lua în considerare impactul propunerii de directivă atât asupra actorilor economici, cum ar fi IMM-urile, cât și asupra consumatorilor;

17. observă faptul că propunerea de directivă nu contestă competențele naționale în ceea ce privește definirea relațiilor dintre biserică și stat sau alte instituții sau organizații competente, conținutul activităților didactice și organizarea sistemelor de educație, precum și legiferarea în materie de recunoașterea statutului civil sau familial, de drepturi privind reproducerea, de adopție sau alte aspecte similare;

Consolidarea cadrului juridic

18. recunoaște că trebuie să se examineze dacă este necesară consolidarea legislației UE împotriva discriminării, pentru a asigura tratamentul egal și protecția tuturor persoanelor care locuiesc și/sau lucrează în Europa;

19. ia notă de obiectivul de a se realiza în practică egalitatea deplină a grupurilor vulnerabile în domenii precum educația, protecția socială, beneficiile sociale și accesul la bunuri și servicii;

20. susține aplicarea, în cazurile în care aceasta este deficitară, a dispozițiilor juridice de interzicere a abuzurilor fizice sau sexuale, precum și a exploatării;

21. constată necesitatea instituirii unor proceduri juridice solide pentru a proteja grupurile minoritare împotriva violenței și a altor atacuri, pe motivul vulnerabilității acestor grupuri;

22. subliniază că protecția juridică este fundamentală, însă reafirmă că sunt preferabile soluționările mediate, deoarece procesul de mediere are o funcție educativă și emancipatoare pentru cetățeni și permite schimbarea și îmbunătățirea instituțiilor și prestatorilor de servicii;

23. invită Comisia și toate celelalte autorități competente să sporească și să promoveze nu numai constituirea de structuri de mediere, în special mediere socială și culturală la nivel local și regional, ci și competențele interculturale ale prestatorilor de servicii și ale angajaților acestora, în special în sectorul public;

24. subliniază faptul că traficul de persoane și exploatarea femeilor și copiilor în scopuri comerciale sunt încă răspândite în numeroase state membre, iar această formă modernă de sclavagism subminează atât valorile europene comune, cât și drepturile fundamentale ale omului;

25. reafirmă nevoia de măsuri eficiente pentru combaterea acestor practici reprobabile și solicită consolidarea și punerea în aplicare mai eficientă a legislației existente; susține mobilizarea de servicii și practici corespunzătoare pentru a informa migrații, în special femeile și copiii, cu privire la eventualele scopuri ilicite și legate de exploatare ale migrației; solicită intensificarea activităților în rețea, prin abordări și strategii comune la nivel local și regional; recomandă acordarea de asistență socială victimelor, în special prin organizații și asociații independente;

26. subliniază că, în conformitate cu articolul 3 din proiectul de directivă, interdicția discriminării se aplică și tuturor persoanelor din sectorul privat și consideră că termenul „sector privat” ar trebui definit, deoarece poate da naștere unor probleme de interpretare. În acest context, este important să se garanteze protecția constituțională a dreptului de proprietate și a autonomiei dreptului privat asociate acestuia, la nivelul statelor membre și al UE;

27. subliniază că, în constatarea existenței unei sarcini disproporționate, trebuie să se țină seama și de diferitele nevoi ale persoanelor cu handicap, indiferent dacă este vorba despre un handicap fizic, psihic, intelectual sau senzorial, precum și de gradul acestuia;

Consolidarea instrumentelor politice

28. amintește că legislația de combatere a discriminării trebuie combinată cu instrumente politice care să se opună tratamentului discriminatoriu, stereotipurilor și denigrării, pentru a aborda în mod eficient aspectele complexe, multiple și diverse ale discriminării;

29. evidențiază faptul că propunerea de directivă ar trebui să accentueze încetățenirea egalității, pentru a se garanta că sunt luate în considerare toate motivele de discriminare atunci când se concep politicile publice, se analizează impactul acestora și se desfășoară campanii de sensibilizare;

30. subliniază că aspectele legate de tratamentul egal trebuie abordate în toate planurile, politicile și programele, și accentuează relevanța instrumentelor utilizate în acest scop, în special consultarea și implicarea directă a tuturor părților interesate și a grupurilor insuficient reprezentate în societate;

31. consideră că dialogul social, atât la nivel european, cât și cu ONG-urile și alte organizații reprezentative, este esențial pentru a facilita schimbarea, deoarece diferitele realități sociale și soluții pot fi identificate prin împărtășirea cunoștințelor, a competențelor și a bunelor practici;

32. crede că prin cooperarea cu Comisia pentru coeziune socială a Consiliului Europei s-ar putea contribui la aplicarea eficientă a principiilor egalității și ține seama de lucrările desfășurate de grupul de lucru existent, înființat de Comisie și Consiliul Europei pe teme de competențe interculturale în serviciile sociale;

33. reafirmă importanța incluziunii pentru autoritățile locale și regionale și accentuează rolul măsurilor specifice în garantarea accesului echitabil al persoanelor și grupurilor expuse riscului de excluziune socială la bunuri și servicii;

34. solicită mobilizarea eficientă a instrumentelor disponibile în cadrul fondurilor structurale, pentru a sprijini măsurile de facilitare a incluziunii sociale și pentru a promova accesul pe piața muncii, la bunuri și servicii și la participarea în societate în general;

35. sprijină programele de sensibilizare menite să educe părțile interesate cu privire la drepturile și obligațiile care le revin și să descurajeze discriminarea și hărțuirea;

36. remarcă și salută existența, în multe state membre, a unor servicii accesibile tuturor copiilor, menite să-i informeze și să-i ghideze pe aceștia în legătură cu drepturile lor; invită statele membre să asigure astfel de facilități pentru copii, subliniind totodată necesitatea educării copiilor, în special cu privire la relația dintre drepturi și responsabilități;

37. susține că sunt necesare mai multe informații despre dificultățile și nevoile grupurilor vulnerabile, în special despre imigranții minori neînsoțiți, traficul de persoane, drepturile copiilor, lucrătorii cu venituri reduse, familiile cu venituri reduse, precum și discriminarea pe motive de religie/convingeri și orientare sexuală;

38. consideră colectarea datelor în domeniul egalității importantă pentru a se oferi o explicație de ansamblu a situației actuale privind discriminarea; de asemenea, sprijină elaborarea unor criterii comune pentru colectarea și analiza datelor, în vederea obținerii de informații și statistici fiabile și comparabile, fără birocrație suplimentară nejustificată;

Conceperea unor abordări specifice

39. sprijină elaborarea de răspunsuri specifice, adaptate fiecărei forme de discriminare, dat fiind că multiplele forme de discriminare diferă considerabil;

40. subliniază faptul că, în unele state membre, anumiți cetățeni se confruntă cu multiple obstacole discriminatorii, cum ar fi: lipsa îngrijirii medicale adecvate, sistemele de pensie și mecanismele de pensionare, precum și lipsa accesului la o gamă largă de bunuri și servicii practice și economice, din cauza dificultăților reale în utilizarea tehnologiilor moderne, precum internetul;

41. încurajează prestatorii de servicii din sectorul public și din cel privat să asigure servicii ușor de utilizat, care respectă demnitatea umană și sunt proporționale cu capacitățile fiecărei persoane, oferind totodată informații adecvate cu privire la aspectele tehnologice;

42. reafirmă că propunerea de directivă ar trebui să garanteze mai multă protecție femeilor în afara pieței forței de muncă, dat fiind că hărțuirea sexuală, abuzul și violența reprezintă amenințări permanente pentru demnitatea și siguranța lor;

43. susține că, din cauza stereotipurilor de gen și a barierelor structurale și culturale prezente în educația formală, în mass-media și în politică, femeile sunt încă expuse unui risc mai ridicat de sărăcie și excluziune socială, cauzat de diferențele de remunerare dintre femei și bărbați și de prestațiile sociale și drepturile la pensie dezavantajoase;

44. solicită o legislație și politici care să combată: homofobia (în special discursurile instigatoare la ură și infracțiunile inspirate de ură), obstacolele în accesul la locuințe, discriminarea directă în serviciile de îngrijire medicală, precum și agresivitatea și hărțuirea în instituțiile de învățământ, la locul de muncă sau în cadrul pregătirii profesionale;

45. subliniază nevoia de a spori incluziunea socială și implicarea lesbienelor, homosexualilor, bisexualilor și transsexualilor în societate în general;

46. sugerează extinderea amenajărilor corespunzătoare pentru persoanele cu handicap și pentru cele defavorizate, pentru a îmbunătăți participarea și accesul acestora la educație și formare profesională, servicii de asistență medicală, locuințe, transporturi, magazine, activități de agrement și alte bunuri și servicii, în mod proporțional, pentru a li se garanta un tratament egal și a se evita birocrația excesivă și reclamațiile abuzive;

47. observă că persoanele cu probleme de sănătate mentală sunt mai expuse riscului de a fi excluse din societate și de a deveni victime ale stereotipurilor, motiv pentru care solicită statelor membre să acorde o atenție deosebită acestor grupuri și să depună eforturi mai susținute pentru a ajuta persoanele cu probleme de sănătate mentală; în special copiii cu deficiențe mentale ar trebui să beneficieze de sprijinul adecvat necesităților lor;

48. insistă ca persoanele și grupurile care suferă de pe urma discriminării să beneficieze de asistență corespunzătoare și de sprijinul necesar, pentru a atenua dificultățile cu care se confruntă în accesul și integrarea în educație, formare, activitățile de agrement și cultură, acestea fiind elemente fundamentale ale participării sociale;

Combaterea discriminării multiple

49. afirmă că legislația europeană ar trebui să țină seama în mai mare măsură de discriminarea multiplă, în primul rând prin definirea clară a acestui fenomen, pentru a proteja și a răspunde nevoilor grupurilor sau persoanelor care riscă să se confrunte cu forme multiple de discriminare (migranții, în special femeile și copiii, copiii rromi, minorii neînsoțiți, solicitanții de azil, persoanele cu handicap și cele cu probleme de sănătate mentală, persoanele vârstnice aparținând minorităților etnice etc.);

50. solicită promovarea și sprijinirea, în cadrul politicilor autorităților locale și regionale, a unor centre și observatoare specializate în domeniul egalității, abilitate să se ocupe de toate formele de discriminare și să protejeze drepturile persoanelor cu caracteristici și identități multiple și care se pot confrunta cu discriminare multiplă, să ofere asistență victimelor, să efectueze sondaje, să publice rapoarte referitoare la discriminarea multiplă și să-și îndeplinească toate atribuțiile din domeniile acoperite de propunerea de directivă;

Accesul la un loc de muncă de calitate

51. discriminarea poate împiedica dezvoltarea deplină a potențialului persoanelor, expunându-le astfel la riscul de a ocupa locuri de muncă cu venituri scăzute, ceea ce generează, prin urmare, alte dificultăți în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii precum educația și locuința, conducând așadar la sărăcie și excludere socială;

52. insistă asupra faptului că obstacolele din calea asigurării unui loc de muncă remunerat constituie una dintre cauzele principale ale inegalității și excluderii sociale și că, adesea, locurile de muncă nesigure și prost plătite sunt ocupate de persoane care se află în situații vulnerabile, cum ar fi lucrătorii tineri sau vârstnici, migranții și persoanele cu handicap;

53. se declară în favoarea cartelor adoptate în mod voluntar și a altor stimulente care să încurajeze întreprinderile să adopte metode de lucru ce promovează nediscriminarea și egalitatea de șanse, cum ar fi introducerea gestionării diversității în întreprinderi, aspect benefic nu numai pentru angajatori, ci și pentru angajați și clienți;

54. deși principiile nediscriminării și tratamentului egal sunt universale, Comitetul Regiunilor atrage atenția asupra poziției deosebit de vulnerabile a copiilor și a rromilor în Europa;

Incluziunea socială a rromilor

55. reafirmă, pe de o parte, nevoia de a spori participarea și de a recunoaște contribuția rromilor pe piața forței de muncă și la formare și, pe de altă parte, necesitatea responsabilității comune pentru a îmbunătăți accesul acestora la bunuri și servicii precum obținerea unei locuințe și îngrijirea medicală, pentru a reduce riscul de sărăcie și pe cel de a suferi abuzuri și violențe, precum și pentru a proteja copiii rromi împotriva problemelor de sănătate, împotriva riscului de a fi implicați în prostituția infantilă, în abuzuri sexuale sau în traficul de copii;

56. recunoaște importanța măsurilor specifice în reducerea sau eliminarea practicilor discriminatorii împotriva rromilor, pentru a promova tratamentul egal în cazul acestora și pentru a accelera procesul de incluziune socială a lor;

57. solicită utilizarea eficientă a Fondului Social European pentru a lansa campanii constructive și pentru a sensibiliza opinia publică cu privire la importanța contribuției rromilor în societate, pentru a lansa programe de creare de locuri de muncă, campanii de alfabetizare, acțiuni de formare profesională, pentru a institui burse de studiu pentru elevii din învățământul secundar și pentru studenți, dar și servicii care să răspundă nevoilor

acestora (de exemplu, servicii de asistență medicală destinate femeilor) și alte servicii indispensabile pentru incluziunea socială a copiilor rromi, cum ar fi servicii de îngrijire și protecție bine organizate, precum și servicii de învățământ profesional (în special în domeniul competențelor lingvistice);

58. recomandă Comisiei să își intensifice eforturile de combatere a discriminării pe criterii legate de sex în domeniile educației, asistenței medicale, serviciilor sociale și protecției sociale; solicită asigurarea aceluiași nivel de protecție împotriva tuturor formelor de discriminare și prezentarea de către Comisie a unui calendar pentru îndeplinirea acestui obiectiv;

Recomandările Comitetului Regiunilor

59. consideră că stereotipurile din educație, de pe piața forței de muncă și din mass-media reprezintă un obstacol semnificativ în tratamentul egal și incluziunea socială și solicită eradicarea acestor manifestări. Este esențial ca, încă de la o vârstă fragedă, copiii să învețe să îi respecte pe elevii care fac parte din alte minorități etnice sau religioase și pe elevii cu handicap și să se împrietenească cu aceștia;

60. afirmă că recomandările formulate în propunerea de directivă ar trebui completate de sesiuni de instruire practică și conferințe cu părțile implicate pentru a le informa cu privire la întregul potențial pe care îl are încetățenirea egalității în realizarea tratamentului egal;

61. subliniază importanța instruirii personalului din diverse domenii (doctori, profesori, profesioniști din mass-media etc.), din administrația publică de la toate nivelurile și din sectorul serviciilor în ceea ce privește competențele interculturale și medierea socială și culturală, pentru a elimina orice comportament discriminatoriu, insultător sau insensibil, pentru a pune sub semnul întrebării stereotipurile și pentru a sensibiliza acest personal cu privire la nevoile specifice ale persoanelor cu caracteristici și nevoi diferite;

62. își exprimă îngrijorarea cu privire la migranți (atât bărbați, cât și femei), care sunt cei mai expuși la riscul de sărăcie sau de excludere socială, din cauza exploatarea la locul de muncă, și consideră că educația (în special în ce privește competențele lingvistice) și formarea profesională a minorităților etnice ar încuraja femeile și bărbații migranți să caute locuri de muncă mai bune;

63. este deosebit de îngrijorat cu privire la situația femeilor migrante, deoarece acestea sunt supuse riscului de abuz fizic sau sexual în scopul angajării, al căsătoriei sau al prostituției și trebuie să fie conștiente de situațiile și pericolele reale din potențialele țări-gazdă, pentru a evita să cadă pradă traficului de ființe umane; trebuie sporite protecția și integrarea lor, pentru a garanta că acestea se bucură într-adevăr de drepturile omului;

64. propune crearea unui fond specific destinat imigranților minori neînsoțiți, care să ajute regiunile sub tutela cărora sunt plasați aceștia să le ofere aceleași șanse ca și celorlalți copii de vârsta lor și să-i integreze în societatea-gazdă, evitând astfel dubla discriminare la care sunt expuși prin condiția lor de minori și de imigranți;

65. subliniază faptul că solicitările de azil reprezintă o problemă de ordin social, cu implicații economice și de altă natură, și ar trebui tratate ca atare, în principal prin promovarea integrării sociale a solicitanților de azil, mai ales a minorilor și a tinerilor, prin intermediul unor responsabilități comune și prin acordarea de șanse egale de acces la bunuri și servicii;

66. sprijină introducerea de sisteme active de educație și de formare profesională, pentru a promova nediscriminarea și egalitatea de șanse și a contribui la realizarea obiectivelor de la Lisabona, prin reînnoirea continuă a competențelor și prin angajamentul în direcția învățării pe tot parcursul vieții;

67. observă că grupurile cu cerințe diferite au nevoie de dispoziții adaptate la aceste cerințe, de exemplu: formare profesională pentru rromi, migranți și persoane vârstnice șomere, pentru a garanta includerea acestora pe piața forței de muncă; formare în domeniul IT pentru persoanele vârstnice, pentru a le spori puterea de cumpărare sau de consum; campanii de alfabetizare pentru femeile și copiii săraci sau din mediul rural; consiliere pentru persoanele cu handicap, pentru lucrătorii cu venituri reduse și copiii acestora etc.;

68. subliniază necesitatea de a desfășura campanii de promovare și sensibilizare care să aducă la cunoștința tuturor propunerea de directivă, să informeze părțile interesate cu privire la drepturile și obligațiile lor și să explice măsurile specifice și procesele demarate pentru ajutorarea victimelor;

69. evidențiază rolul-cheie al organismelor și organizațiilor din domeniul egalității care apără interesele persoanelor care se confruntă cu riscul discriminării sau al tratamentului inegal, în diseminarea de informații, în special prin publicarea de materiale cu privire la diferențele culturale și dedicate unor grupuri specifice, în organizarea de campanii de informare online și de conferințe; semnalează că informațiile trebuie să ia în mod clar în considerare anumite grupuri specifice;

70. reafirmă faptul că punerea în aplicare a propunerii de directivă necesită resurse umane și financiare adecvate (asigurate în principal prin fondurile PROGRESS) pentru a putea acoperi toate formele de discriminare;

71. invită toate autoritățile locale și regionale să încurajeze nediscriminarea la nivel local și regional, prin promovarea respectării drepturilor omului și prin crearea unei atmosfere de încredere printr-un dialog constructiv, care să contribuie la emanciparea persoanelor și la democratizarea societăților, minimizând polarizarea și consolidând coeziunea socială. Mai mult, Comitetul Regiunilor ar trebui să promoveze valoarea diversității, evidențiind natura dinamică a acesteia, ca sursă de inovare și de creativitate, de progres și de bunăstare pentru toți, în conformitate cu valorile fundamentale ale drepturilor omului, statului de drept și democrației.

Bruxelles, 18 iunie 2009

Președintele

Comitetului Regiunilor

Luc VAN DEN BRANDE
